

Möte med Shigemasa Togo

(Från våra utsända medarbetare Zsolt Györbiró, Andre' Sollier)

Shigemasa Togo är huvudmästare för Jigenryu, den gamla fäktningstekniken så som den användes av samuraierna. Denna teknik existerar i ringa omfattning även i dagens Japan.

Genom några vänner fick vi träffa mästaren Shigemasa Togo under ett av hans träningspass, vilka alltid försiggår i hans egen trädgård. Han är av samma familj som amiral Togo, Österns Nelson. Vi var de första utlänningar som träffade mästaren i egenskap av fäktmästare. Han blev, liksom så många tidigare, positivt överraskad när de märker att deras budo är känd utanför Japans gränser. Han blev mycket intresserad av Sverige och gav villigt en intervju.

För över 500 år sedan levde en samurai vid namn Yosozaemon Tose. För att förbättra sin teknik och kunna ägna sig åt meditation drog han sig tillbaka till Kashima Shrine för att där i ensamhet bedja om gudarnas hjälp i sin strävan. Han stannade där i djup meditation och extremt hård träning. Resultatet blev, att han efter ungefär 20 månader blev så skicklig att han kunde dra sitt svärd och hugga en flygande svala i luften med en enda rörelse. Han kallade denna teknik zihenryu vilket betyder en rörelse och utarbetade ett system bestående av 12 kator vilket han gav namnet shinji-june-no-uchi som betyder tolv akter givna av gudarna.

Sedan Yasozaemon Tose lämnat Kashima Shrine lärde han ut sina kunskaper till Utanosuke Akasaka. Denne var även han samurai och efter en glänsande tid som kämpe drog han sig tillbaka till Tenneiji Templet i Kyoto och stannade där som präst under ett annat namn nämligen Zenkichi. I templet blev han dock igenkänd av den mäktiga familjen Shimazos fäktlärare, Jiu Togo som efter många svårigheter lyckades övertala Akasaka att lära ut sin teknik. Efter lång träning lärde sig Togo denna teknik, zihenryu, och han återvände till Kagoshima som är huvudsätet för Shimazo-familjen. Väl hemkommen fortsatte Togo sin undervisning i fäktning, men han utarbetade nu en blandning av sin gamla stil och den nya han fått lära sig och resultatet blev jigenryu. Det är strängt förbjudet att lära ut jigenryu till andra än Kyu-shu samuraierna och det är ett

faktum att stilen är okänd för de flesta japaner ännu idag. Även i huvudsätet Kagoshima är det få som känner till den. Aktiva fäktare inom stilen är endast 40-50 i hela Japan!

Jigenryu hör inte till kendo, egentligen inte riktigt till budo heller, utan inräknas under namnet kenjutsu. Målet är utan omsvep: att döda motståndaren. Efter 1947 förbjöd amerikanerna denna sorts fäktning men Togo fortsatte sin träning och använde istället tjocka käppar, som var tillåtet. Jigenryu är oföränderlig genom tiderna och dess absolut 100-% teknik, att döda motståndaren omedelbart är helt enkelt fantastiskt! Jigenryu är som väl är ingen sport och nu förtiden tränar man endast med kator. Man använder aldrig något

skydd vid träningen och därför kan man ej fäktas ordentligt.

Jigenryus princip är "Bästa försvar är att attackera". Det är därför betecknande för jigenryu att det inte finns någon försvarsteknik! Under kata-träningen använder man tjocka ekkäppar och det gäller att verkligen vara koncentrerad och stoppa slaget i tid! Vi åsåg deras träning och det var ej utan att vi svettades av nervositet och vi fick också höra berättas, att ibland krossas några fingrar vid ett felaktigt försvar och då blir kampen mer koncentrerad inför nästa anfall!!!

Jigenryu har i motsats till kendo inga bestämmelser eller regler, inga bugningar utan endast ett mål: att vinna.

Därför anser vi jigenryu vara mer ärlig och intressantare än kendon, där man kan få in träff efter träff, medan i jigenryu en träff är lika med slut.

TVå av Togos förmästa elever visar jigenryu, den gamla japanska fäktningstekniken.

Brödraträning

Bathford College i Somerseth, England, är en internatskola med cirka 70-talet grabbar.

På skolschemat står även en hel del idrottsgrenar som baseball, friidrott och naturligtvis cricket! Under sommaren 1965 var en svensk grabb, Lennart Forshufvud från Göteborgs Judoskola, över i England för att lära sig engelska i denna skola. Lennart, då 13 år gammal, ville inte släppa sin judoträning och fick tillstånd av rektorn att under-

visa även sina kamrater i denna nya sport.

Lennart återvände hem till Göteborg på hösten och de nya judoentusiasterna fick klara sig ensamma utan "magister". I sommar reste Lennarts bror Roland, 13 år, till samma skola och han fick naturligtvis fortsätta broderns pionjärbete med judoundervisningen.

År 1969 kan man räkna med att den tredje och yngste brodern Rickard, nu 11 år, återupptar sina broders undervisning i England.